Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	8C/69/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8110208139
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eduard Valenčin
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2011:8110208139.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: C.. D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom G., J. X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, Bratislava, proti žalovanému: C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom T., D. XX, právne zastúpenému JUDr. Jurajom Mártonom, advokátom so sídlom Pražská 4, Košice, o zaplatenie 15.000 EUR s prísl. takto

r o z h o d o l :

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000 EUR, v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 1.871,68 EUR na účet právneho zástupcu žalobkyne, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu doručenou dňa 29.3.2010 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 EUR ako aj trovy konania. Žalobkyňa v rámci žaloby citovala rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 24/2009, na základe ktorého bol žalovaný uznaný vinným, za čo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a taktiež mu bola uložená povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenej žalobkyni. V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na to, že po ukončení vzťahu so žalovaným, ju tento začal sledovať, obťažovať ju SMS-kami, rozširovať o nej nepravdivé, ponižujúce a urážlivé informácie formou letákov a uverejnenia inzerátu na internete, ako aj obťažovať osoby jej blízke telefonátmi a doručovaním hanlivých letákov. V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na tieto udalosti:

a) medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k ukončeniu ich vzájomného vzťahu v marci 2007. Žalobkyňa sa po ukončení vzťahu so žalovaným začala stretávať s bývalým partnerom W.. G. J., bytom T., E. Č.. X. Zrejme toto zistenie viedlo žalovaného k úmyselnému obťažovaniu, znevažovaniu a hanobeniu žalobkyne a obťažovaniu jej blízkych osôb.

b) žalovaný v marci 2007 ráno o 07.00 hod. zavolal z utajeného čísla na mobilný telefón dcére žalobkyne - W. E. a opýtal sa jej, či bola svedkom dopravnej nehody, kde sa jej predstavil menom policajta prideleného na OO PZ Košice - juh. Dcéra žalobkyne zostala šokovaná, nakoľko sa zľakla, že sa žalobkyni niečo stalo. Asi o týždeň v marci 2007 okolo 16.00 hod. žalovaný opätovne zavolal dcére žalobkyne W. E. z mobilného telefónu svojho syna, kde sa jej predstavil ako zamestnanec doručovacej služby a požiadal ju o adresu staršej dcéry žalobkyne - D. I.R., O.. E..

Žalobkyňa po zistení týchto skutočností telefonicky kontaktovala žalovaného, za účelom zistenia, prečo obťažuje jej rodinu a jej známych. Žalovaný sa začal žalobkyni vyhrážať, že sa jej môže stať nehoda a že si má dávať pozor na deti aj na vnúčatá, aby ich nezrazilo auto.

c) žalovaný v novembri 2007 žalobkyňu častokrát sledoval, a to najmä počas jej návštev u W.. G. J.. Žalovaný vyzváňal na domový zvonček pri byte W.. G. J., ak sa žalobkyňa u neho zdržiavala. Žalovaný žalobkyni volal na mobilný telefón a posielal jej SMS-ky, v ktorých písal, aby žalobkyňa okamžite išla domov.

d) dňa 21.11.2007, keď sa žalobkyňa zdržiavala u svojho priateľa E. T., jej vo večerných hodinách zavolal žalovaný na mobilný telefón, že má ísť dole, lebo má poštu. Žalobkyňa pohľadom z okna bytu W.. G. J. zistila, že žalovaný jej na bočné sklo na strane vodiča a na zadné sklo jej motorového vozidla nalepil nejaké letáky. Potom ako žalobkyňa zišla dole k svojmu autu zistila, že má na svojom motorovom vozidle nalepené dva listy formátu A4 a za stieračmi založenú obálku. Na nalepených letákoch bola farebná fotografia žalobkyne s textom „C.. D. E.. Táto pani doktorka X. G., J. X sa zoznamuje cez zoznamku na internete za účelom sexu.. pri svojich aktivitách je schopná mať pomer aj s viacerými milencami v jednom dni. Pôsoby najčastejšie v T. aby pani X. nepoznali. Bez zábran si pozve na sexuálne radovánky milenca aj do svojej ordinácie na X. X sídl. D. G. - majú pacienti záruku, že ich lekár niekedy pri ošetrovaní nenakazí ???????? - dovoľuje to morálny kódex lekára??????“.

V obálke sa nachádzali tri listy formátu A4, pričom:

-na jednom bola fotografia žalobkyne zachytávajúca žalobkyňu u nej v X. S. s textom „C.. D. E.Á. Majú pacienti väčšinou školský dorast garanciu, že ich pri ošetrovaní táto lekárka nenakazí pohlavnou CHOROBOU ????? Táto pani doktorka vo svojej ordinácii v prenajatých priestoroch školy na X. Č.. X G. - D.. D. okrem stomatologických úkonov poskytuje sexuálne radovánky klientom ktorých si tam za tým účelom pozýva. Zlučuje sa to s morálnym kódexom lekára?? A podmienkami dohody o prenájme priestorov školy???? a vôbec z lekárskou etikou?????“

-na druhom liste bola fotomontáž farebnej fotografie, na ktorej bola žalobkyňa zobrazená pri sexuálnom styku,

-na treťom liste bol text opisujúci podrobne vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným.

Pri ceste späť do bytu W.. G. J. žalobkyňa zistila, že jeden leták bol nalepený aj na vchodových dverách vedúcich do bytového domu na ul. E. X E. T.. Neskôr večer žalovaný telefonicky kontaktoval žalobkyňu a oznámil jej, že ak ihneď nepôjde domov, tak tieto letáky rozpošle všetkým jej priateľom, známym a pacientom.

e) dňa 22.11.2007 v ranných hodinách žalobkyňa zistila, že jeden z hanlivých letákov a list opisujúci vzťah žalobkyne a žalovaného boli vhodené do poštovej schránky W.. G. J.. Tieto letáky boli vylepené aj na bytovom dome pri vchode na ul. E. Č.. X E. T. a opätovne na skle motorového vozidla žalobkyne.

f) dňa 28.11.2007 asi okolo 22.00 hod. žalovaný telefonicky obťažoval D. I., O.. E., dcéru žalobkyne, od ktorej žiadal telefónne číslo na W.. G. J. a opýtal sa jej, či vie, kde je jej mama a že chodí za G. J. a že je v T. L. E. A..

g) dňa 29.11.2007 v ranných hodinách žalobkyňa zistila, že vo vstupnej hale bytového domu na ul. E. X E. T. je opätovne na stene nalepený hanlivý plagát žalobkyne, na ktorom bol rukou dopísaný test znenia „W.. G. J. je jej nový objekt“, pričom jeden leták už bol strhnutý na zemi. Rovnaké letáky boli opätovne nalepené na prednom a zadnom skle motorového vozidla žalobkyne a za stieračom motorového vozidla bol zastrčený leták s textom „s parkovaním si nerob starosti lokalizátor ťa nájde. Doteraz si visela len na chodbe E. Č.. X, zajtra všade + PC...môžeš začať chodiť po kanáloch.“

h) dňa 29.11.2007 dcéry žalobkyne, W. E. S. D. I., ako aj p. I.Á., svatka žalobkyne, obdržali hanlivé letáky, totožné s letákmi vylepovanými na bytovom dome na ul. E. X E. T., spolu s listom opisujúcim vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným a ich spoločnými fotografiami.

i) dňa 29.11.2007 žalobkyni zavolal na telefónne číslo v zubnej ambulancii neznámy muž, ktorý reagoval na inzerát uverejnený na internete a oznámil žalobkyni, že má záujem o zoznámenie sa. Podľa informácií

poskytnutých neznámym mužom žalobkyňa zistila, že na stránke F..S..D. je uverejnený inzerát s jej fotografiou a s nasledujúcimi informáciami o žalobkyni:

farba očí: zelené

vlnitosť a iné vylepšenia vlasov: krátke

láska pre mňa znamená: láske je prízemný prejav citovej slabosti

môj vzťah k príležitostnému sexu je: najlepší je sex na jednu noc, dokážem mať sex bez zábran s viacerimi

môj partner by mal byť: hlavne blbec

moje znamenie zverokruhu je: E. (XX.X. - XX.XX.)

vierovyznanie: snažím sa o niečo

zamestnanie: B., X.

pracujem v oblasti: X.

môj vzťah k fajčeniu: fajčím pravidelne

môj vzťah k alkoholu: pijem pravidelne

deti: 2 dcéry

K stiahnutiu tohto inzerátu došlo na podnet žalobkyne po uplynutí troch dní.

j) s prihliadnutím na skutočnosti uvedené vyššie sa žalobkyňa rozhodla podať na žalovaného trestné oznámenie, o čom žalovaného na návrh vyšetrovateľky oboznámila. Podanie trestného oznámenia žalovaného zrejme ešte viac podnietilo ku konaniu, ktorým došlo v značnej miere k poškodeniu ľudskej dôstojnosti a občianskej cti žalobkyne.

Po podaní trestného oznámenia dňa 29.11.2007, konkrétne v dňoch 30.11.2007 a 1.12.2007 boli hanlivé letáky s fotografiou žalobkyne rozvešané a vhodené do poštových schránok obyvateľov v Prešove na ul. J.Ž., kde žalobkyňa býva, na ul. X., C. J., K., S. C. a priľahlých uliciach na sídlisku D., kde má žalobkyňa zubnú ambulanciu, v obci P., kde býva D. I., O.. E., dcéra žalobkyne so svojou rodinou.

k) dňa 18.12.2007 žalovaný zaslal žalobkyni mailovú správu znenia „zvolila si si vyčkávaciu taktiku, to je pre teba tipické „„„nezabudol som, spomeniem si na teba od samdoma po celu tvoju klientelu. To sa spolahni čakám že vieš čo slušní ľudia vedia že majú spraviť ..... neskončili sme“. Táto mailová správa vzbudila u žalobkyni zvýšenú obavu, že hanlivé letáky žalovaný roznesie všetkým jej pacientom.

l) ďalšie hanobiace letáky žalobkyňa našla dňa 31.12.2007 opätovne nalepené na bytovom dome na ul. E. X E. T..

V rámci žaloby žalobkyňa poukázala taktiež na to, že hanlivé letáky rozširované žalovaným na verejnosti sa týkali intímnej sféry jej života a teda aj najcitlivejšej súčasti jej života, pričom na týchto letákoch boli umiestnené aj jej podobizne, na základe čoho bola žalobkyňa jednoznačne a ľahko identifikovateľná. Okrem podobizne sa na letákoch nachádzali aj ďalšie identifikačné údaje o mieste jej bydliska a mieste výkonu jej povolania. Žalovaný zároveň umiestnil inzerát so sexuálne ladeným textom na internete, ktorý je v súčasnosti najviac rozšíreným a používaným masovokomunikačným prostriedkom, pričom žalobkyňa bola na základe tohto inzerátu aj kontaktovaná neznámym mužom, ktorý prejavil o žalobkyňu záujem sexuálneho charakteru. Zo žaloby taktiež vyplynulo, že žalobkyňa pracuje ako X. B. už vyše 30 rokov a počas tohto obdobia si budovala dôveru a dobrú povesť pacientov, keďže medzi lekárom a pacientom musí existovať dôvera a jej porušenie alebo strata sa veľmi ťažko obnovujú. V rámci žaloby žalobkyňa poukázala aj na to, že žalovaný konal úmyselne, jeho konanie bolo motivované

zrejme žiarlivosťou, resp. pomstou a svojou intenzitou dosiahlo až závažnosť trestného činu. Konaním žalovaného teda došlo k úmyselnému neoprávnenému zásahu do práva žalobkyne na ochranu jej osobnosti, ktoré má za následok značné zníženie dôstojnosti a vážnosti žalobkyne v spoločnosti, pričom následky tohto konania sú ťažko napraviteľné a je zároveň potrebné a nevyhnutne prihliadať aj na intenzitu, spôsob a dĺžku konania žalovaného. Zo žaloby, ako aj samotného súdneho konania vyplynulo, že žalobkyňa mala záujem dohodnúť sa so žalovaným o náhrade nemajetkovej ujmy mimosúdne a to v sume 10.000 EUR, keďže opätovne pripomínanie predmetných skutočností vníma citlivo, avšak žalovaný s jej návrhom nesúhlasil. Žalobkyňa v rámci žaloby poukázala aj na to, že forma morálnej satisfakcie, na ktorú bol žalovaný zaviazaný trestným rozsudkom nie je v tejto veci postačujúca a preto žiada náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže u nej bola značne znížená dôstojnosť a vážnosť, pričom sumu 15.000 EUR považuje za primeranú náhradu. Taktiež poukázala na to, že podľa § 135 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, teda rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 24/2009.

Z rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T 24/2009 zo dňa 5.10.2009 vyplýva, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona (v bode 1 obžaloby) vo viaccinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2 obžaloby), ktorý spáchal tak, že 1.) v T. od mesiaca november 2007 do júla r. 2008 na ul. E. Č.. X vhadzoval do poštovej schránky W.. G. J. hanlivé, nepravdivé a vulgárne letáky formátu A4 aj s fotkou a telefónnym číslom C.. D. E., tieto tiež vylepoval na vchodové dvere a na sklo jej osobného motorového vozidla, následne tieto letáky rozniesol do poštových schránok obyvateľov v G.M. L. A.. D., A.. J., A.. X., A.. C. J., A.. S. C., L. A.. K., tieto tiež vylepil na stĺpy verejného osvetlenia v obci P., M.. G. a dňa 28.11.2007 na internete zverejnil inzerát na zoznámenie s užívateľským menom E..D. aj s nepravdivou fotkou, pričom tieto údaje ohrozili vážnosť C.. D. E. u spoluobčanov v zamestnaní a narušili jej rodinné vzťahy

2.) v T. v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2007 sa prostredníctvom SMS správy na tel. číslo XXXX XXX XXX vyhrážal C.. D. E. a jej rodine ublížením na zdraví, čo mohlo vzbudiť u menovanej dôvodnú obavu,

za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Žalovanému bola zároveň podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona uložená povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenej C.. D. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. X, G. - Š..

Z letákov, ktoré vyrobil žalovaný vyplýva, že na týchto letákoch sú fotky, meno, priezvisko a titul žalobkyne, pričom na jednom letáku je text „C.. D. E., majú pacienti väčšinou školský dorast garanciu, že ich pri ošetrovaní táto lekárka nenakazí pohlavnou chorobou ??? Táto pani Doktorka vo svojej ordinácii v prenajatých priestoroch školy na X. Č.. X G. - D.. D. okrem D.Ý. Ú. poskytuje sexuálne radovánky klientom ktorých si tam za tým účelom pozýva. Zlučuje sa to s morálnym kódexom lekára?? a podmienkami dohody o prenájme priestorov školy???? a vôbec s lekárskou etikou?????“.

Na druhom letáku je text „táto pani doktorka z G., J. X sa zoznamuje cez zoznamku na internete za účelom sexu, pri svojich aktivitách je schopná mať pomer aj s viacerými milencami v jednom dni. Pôsoby najčastejšie E. T. aby pani X. nepoznali. Bez zábran si pozve na sexuálne radovánky milenca aj do svojej ordinácie na X. X D.. D. G. - majú pacienti záruku, že ich lekár niekedy pri ošetrovaní nenakazí ???????? - dovoľuje to morálny kódex lekára??????“, v spodnej časti letáku je aj adresa a telefónne číslo ambulancie.

Žalovaný zároveň vyrobil leták na ktorom je zobrazený sexuálny akt a na ktorom je zreteľne vidieť tvár žalobkyne, pričom žalovaný sa k tomu vyjadril tak, že sa jedná o fotomontáž s tým, že jeho tvár tam nie je vidno a je vidieť iba tvár žalobkyne. Pod jedným z letákov, na ktorom je zobrazený sexuálny akt je zároveň text „sľúbil som, že aj sa niečo bude diať dám Ti vedieť dávam zatiaľ tebe to čo si prečítajú všetci ....aj tvoji kamaráti,“ čo u nič šiješ nohavice“ a ich rodinám nech vedia čo za kurva im lezie do postele..... myslím že som TI nechal dostatok času na to aby sa vyložili karty na stôl.....tentokrát si to prehnala.. Na ďalšom z letákov je text „s parkovaním si nerob starosti lokalizátor Ťa nájde .. doteraz si visela len na chodbe E. X.. zajtra všade + PC.. môžeš začať chodiť po kanaloch“.

Z listinných dôkazov zároveň vyplýva, že na stránke F..S..D. bol uverejnený inzerát, v rámci ktorého bolo okrem identifikačných údajov žalobkyne uvedené napr. pri kolónke - láska pre mňa znamená - „láska je prízemný prejav citovej slabosti“, pri kolónke môj vzťah k príležitostnému sexu je - „najlepší je sex na jednu noc, dokážem mať sex bez zábran s vicerimi“, v kolónke môj partner by mal byť - „hlavne blbec“, v kolónke môj vzťah k fajčeniu -„fajčím pravidelne“, v kolónke môj vzťah k alkoholu - „pijem pravidelne“.

Z listu, ktorý sa skladá z viacerých častí a ktorý je označený oslovením „D., W.“ vyplýva, ako žalovaný opisuje intímny a súkromný život žalobkyne, pričom list je plný jeho zhodnotení a úsudkov, ako aj oplzlých slov na adresu žalobkyne. Obdobné vyjadrenia žalovaného vyplývajú aj z priloženej SMS komunikácie, ktorú adresoval žalovaný žalobkyni.

Z prehľadu úbytku a prírastku pacientov, ktorý predložila žalobkyňa za obdobie rokov 2006 - 2010 vyplýva, že v roku 2007 bol prírastok pacientov 82 a úbytok 139 a v roku 2008 prírastok 85 a úbytok 210 pacientov.

Žalobkyňa C.. D. E. vypovedala, že sa so žalovaným zoznámila na internete, pričom reagovala na jeho inzerát a bolo to niekedy v máji, resp. júni roku 2004 a následne sa prvýkrát stretli niekedy koncom roka 2004 a ich vzťah pokračoval asi do konca roka 2006. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný často opakoval, že si dobre vybral, že budú spolu žiť a pod., pričom jej sa to zdalo unáhlene a neadekvátne a taktiež ho upozornila, že sa nechce rozvádzať ani opätovne vydávať. Ďalej uviedla, že ich vzťah išiel vlastne dolu vodou a žalovaný sa začal prejavovať letákmi, telefonátmi, vyhrážkami a pod.. Ohľadom letákov uviedla, že tieto boli hanlivého charakteru s úmyslom znížiť jej ľudskú dôstojnosť a česť, pričom boli vylepované jednak v mieste bydliska, v mieste jej zamestnania a taktiež v T. L. A.. E.. Zároveň uviedla, že žalovaný posielal aj listy jej dcéram, resp. aj iným osobám, ktoré vôbec nepoznala, resp. jej kmotrovi, susedám, pričom v rámci listu opisoval ich vzťah a nechutne zneužil informácie, ktoré mu poskytla, keďže mu úplne dôverovala a bola až príliš úprimná, avšak on ju v tomto liste vykreslil ako zlú a skazenú ženu. Žalobkyňa uviedla, že konanie žalovaného malo vplyv aj na pokles počtu jej pacientov, ktorý bol najvýraznejší v období mesiacov január až apríl roku 2008, resp. pacienti brali karty napr. aj v decembri roku 2007, kedy sa finišuje s povinnými preventívnymi prehliadkami, pričom u nej si pacienti paradoxne vyberali a odchádzali od nej. V súvislosti s pacientmi žalobkyňa uviedla, že v nedávnej minulosti sa jej jedna pacienta zdôverila s tým, že si ju vždy vážila, avšak poukázala na to, že v tom čase, teda asi pred tromi rokmi, uvedené udalosti nevedela nejako stráviť, pričom žalobkyňa uviedla, že takýchto pacientov bolo podľa nej určite viac. V súvislosti s poklesom počtu pacientov žalobkyňa poukázala aj na to, že jej poklesli samozrejme aj príjmy, pričom žalovaný veľmi dobre vedel, že je sama živiteľkou rodiny, keďže v tom čase s manželom nežila. Žalobkyňa ďalej uviedla, že keď žalovaný vylepoval plagáty, mala časté telefonáty od známych, resp. jej o tom napr. rozprávali aj susedia, s ktorými si iba pozdravila, dokonca aj jej vnučka, ktorá mala v tom čase 6 rokov jej vravela, že ju niekto vyfotil a dal jej fotky na stĺp, čo jej mohla skutočne iba ťažko vysvetliť. Svedkyňa poukázala napr. aj na situáciu, keď niekedy začiatkom septembra prišla s vnučkou do obchodu, avšak po jej príchode nastalo také mĺkve ticho, že tam nemohla vydržať, preto musela z obchodu odísť, aj keď sa jej vnučka pýtala, prečo jej nič nekúpila. Žalobkyňa uviedla, že v tom čase mala dokonca také myšlienky, že si siahne na život. Ohľadom motívov žalovaného v súvislosti s jeho konaním, žalobkyňa uviedla, že žalovanému nič konkrétne nesľubovala, čo on nejako nechcel pochopiť a podľa jej názoru zneužil to, že veľmi dobre vedel o tom, že jej záleží na mienke ľudí, resp. na budovaní kariéry a dôstojnosti a keďže ju chcel veľmi raniť, využil situáciu a robil kroky, ktoré by znížili jej dôstojnosť, ľudskú česť a mienku ľudí o nej. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný dobre vedel o tom, že musela nutne rekonštruovať rodinný dom, ktorý bol zanedbaný, preto sa jej, dá sa povedať, vnucoval ohľadom niektorých prác, resp. keď sa s ním už nechcela stretávať, vravel, že potrebuje nejaké veci dokončiť, že je to predsa jeho práca, stále za ňou chodil, telefonoval jej, chcel sa s ňou zblížiť, pričom ona ho odmietala, avšak niekedy v septembri roku 2007 súhlasila s tým, aby určité veci dokončil, čo bola vlastne chyba a keď mu chcela zaplatiť za schody, ktoré robil, on sa vlastne vyjadril v tom zmysle, že ešte uvidí, čo dokáže. Žalobkyňa poukázala aj na to, že konanie žalovaného bolo zákerné, úmyselné a z jej pohľadu aj vopred pripravené, pričom žalovaný si odkladal SMS komunikáciu, maily a pod.. Žalobkyňa sa vyjadrila aj k povinnosti žalovaného ospravedlniť sa jej verejne, pričom uviedla, že aj keď si pravidelne kupuje denník Korzár, nepostrehla, že by tam bolo nejaké ospravedlnenie. Zároveň vypovedala, že v decembri vždy zasadá komora X.Q. B. okresu G. S. D., kedy prebieha aj určité vyhodnocovanie lekárov,

avšak keď tam bola v roku 2007, kolegovia sa od nej odvracali, otáčali sa, nikto s ňou nekomunikoval, preto z tohto stretnutia odišla, keďže to veľmi ťažko znášala, pričom následne v rokoch 2008 - 2009 sa týchto zasadnutí ani nezúčastnila, hoci dá sa povedať, že sú povinné. Uviedla, že radšej absolvovala určité školenia mimo Prešova, keďže sa samozrejme musí vzdelávať. Taktiež uviedla, že keď našla v T. povylepované letáky na Silvestra roku 2007 volala na políciu, pričom v tom čase už bolo začaté trestné konanie, avšak policajt jej povedal, že čo on má s tým robiť a aby išla k žalovanému, a aby mu vylepila po papuli, preto tam aj išla a rozprávala sa s jeho manželkou, ktorá jej navrhla, aby sa stretli a pri osobnom stretnutí, ktoré trvalo možno 2 a pol hodiny jej manželka žalovaného, okrem iného povedala napr. aj to, že obdobný problém mal žalovaný aj s inou ženou, ktorú očierňoval, v dôsledku čoho sa musela táto žena odsťahovať.

Žalovaný C. J. vypovedal, že čo sa týka žaloby, tak táto ho vykresľuje ako človeka, ktorý by chcel niekomu ublížiť, avšak on nie je taký typ, čo môžu potvrdiť mnohí jeho známi, resp. susedia. Žalovaný uviedol, že si je vedomý toho, že nemal napísať tie listy, resp. urobiť tie letáky, avšak nedá sa to už vrátiť, pričom sa nevedel vyjadriť k tomu, ako sa tieto listy, resp. tieto letáky dostali na verejnosť, keďže on ich nevylepoval, iba napísal list, vyrobil letáky a dal ich do 6 obálok, ktoré adresoval dcéram žalobkyne, pánovi J., pánovi T., ktorý je susedom žalobkyne a jedna obálka bola bez mena. Zároveň uviedol, že nevie čo by malo byť v spomínanom liste nepravdivé. K otázke trestného stíhania, ktoré skončilo jeho právoplatným odsúdením uviedol, že on nevhadzoval letáky do schránky W.. J. a taktiež sa nevyhrážal prostredníctvom SMS žalobkyni, resp. jej rodine, avšak voči rozsudku sa neodvolával, lebo s tým chcel mať pokoj. Na otázku súdu, prečo žalovaný napísal tento list, resp. vyrobil letáky, žalovaný uviedol, že to bolo z dôvodu, aby aj ostatní vedeli, aká žalobkyňa v skutočnosti je, pretože je to žena dvoch tvári. Taktiež uviedol, že tieto listy a letáky boli zneužité proti nemu, lebo mu mala žalobkyňa vrátiť peniaze. Žalovaný vypovedal, že tak ako sa vyjadril teraz pred súdom (v civilnom konaní), vypovedal aj v prípravnom konaní, resp. v konaní pred súdom v rámci trestného konania. K jednotlivým skutkom opísaným v rámci žaloby žalovaný uviedol, že volal dcére žalobkyne W., avšak iba z dôvodu, aby si overil, či bola pre ňu mama, keďže žalobkyňa mu povedala, že ide pre dcéru, avšak dcéra mu povedala, že mama po ňu nebola. Taktiež uviedol, že keď volal dcére žalobkyne W., z mobilu svojho syna, tak jej nevravel nič o dopravnej nehode a chcel iba zistiť adresu druhej dcéry žalobkyne D. z dôvodu, že jej chcel poslať list, aby vedela o tom, aká je vlastne jej mama. Ďalej uviedol, že sa žalobkyni nevyhrážal, že sa jej môže stať nehoda, resp. aby si dávala pozor na deti a vnúčatá. Žalovaný potvrdil, že dňa 21.11.2007 skutočne zazvonil na domový zvonček W.. G. J. s tým, že chcel žalobkyňu, aby jej odovzdal spomínané listy, ktoré jej aj osobne odovzdal. Uviedol však, že na auto jej nelepil letáky, ani jej ich nedal za stierače, iba jej odovzdal obálky. Potvrdil, že v obálkach sa nachádzali letáky, ktoré sú opísané v žalobe, teda aj s textom, ktorý je uvedený v žalobe a taktiež tam bola fotografia zobrazujúca ich sexuálny styk, pričom na fotke nebolo vidno jeho tvár, iba tvár žalobkyne. Zároveň potvrdil, že sa jedná o fotomontáž, čo uviedol aj v trestnom konaní, avšak jednalo sa o fotografiu, ktorú mal z ich styku. Žalovaný uviedol, že on na E. X E. T. žiadne letáky vylepoval, nevhadzoval ich do schránky W.. G. J., pričom letáky nevylepoval ani na vchodové dvere, ani na auto, priznal, že bol vynervovaný, a je teda možné, že žalobkyni mohol povedať, že rozpošle tieto letáky, alebo niečo podobné, avšak on chcel dosiahnuť iba to, aby žalobkyňa išla domov. Žalovaný potvrdil, že rozprával s dcérou žalobkyne D., ktorej sa pýtal na to, či vie kde sa nachádza jej mama, ktorá mu na to odpovedala, že vie kde sa nachádza. Žalovaný ďalej priznal, že dňa 29.11.2007 hodil do schránky W.. G. J. letáky s textom, ktorý je uvedený v žalobe (čl. III bod g), avšak tieto plagáty nikde nevylepoval, ani na predné a zadné sklo auta. Zároveň priznal, že dodatky, ktoré sú na letáku, dopísal on. Žalovaný priznal, že dopísal aj dodatok „doteraz si visela iba na chodbe E. X zajtra všade + PC“, avšak k tomu uviedol, že tieto plagáty skutočne nelepil a iba žalobkyňa mu povedala, že tam tieto plagáty viseli, preto to tam takto napísal. Žalovaný taktiež priznal, že na meno žalobkyne na stránke F..S..D. zadal inzerát s informáciami, ktorú sú v žalobe, resp. to ani nebol inzerát, ale jeho stránka, pričom chcel zistiť, či sa na tieto údaje prihlásia nejakí „kamaráti“ žalobkyne, avšak táto stránka bola aktívna iba vtedy, keď sa prihlásil on, teda zadal ID kód. Neskôr, asi hneď na druhý deň však túto stránku zrušil, keďže mu provider oznámil, že boli na to nejaké sťažnosti (čl. III bod i). Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa mu oznámil, že naňho podala trestné oznámenie, to ho však nepodnietilo k nejakým ďalším krokom, nepísal žiadne ďalšie letáky, ani listy, ani ich neroznášal E. G. po uliciach, ktoré sú uvedené v žalobe, ani v obci P. (čl. III bod j). Žalovaný priznal aj to, že napísal mail (čl. III bod k), avšak bolo to z dôvodu, že žalobkyňa sa odmlčala a nereagovala na jeho predchádzajúce maily a takto ho psychicky vydierala. Žalovaný uviedol, že na Silvestra roku 2007 nelepil žiadne hanobiace letáky (čl. III bod k). Potvrdil, že skutočnosti, ktoré uviedol na pojednávaní v rámci výsluchu pred civilným súdom, tak isto uviedol

aj v trestnom konaní, teda aj na polícii, aj na súde. Zároveň priznal, že na stránke F..S..D. zverejnil aj fotografiu žalobkyne, avšak telefónne číslo tam nedával, pričom sa nevedel vyjadriť, akým spôsobom by sa mohol niekto nakontaktovať na žalobkyňu cez inzerát a podľa jeho názoru by sa mohli prípadní záujemcovia kontaktovať asi iba písomne. Na otázku súdu, aby sa žalovaný vyjadril ku skutočnosti, že dňa 29.11.2007 dopísal na letáky text „doteraz si visela iba na chodbe E. X, zajtra všade + PC“, pričom dňa 30.11.2007 boli letáky rozmiestnené do poštových schránok na viacerých uliciach v G., resp. v obci P., žalovaný uviedol, že tento text síce napísal, ale je to asi iba zhoda okolností a on sa nevie k tomu vyjadriť, keďže on tieto letáky neroznášal.

Svedkyňa C.. W. E., dcéra žalobkyne vypovedala, že prvú osobnú skúsenosť so žalovaným mala niekedy v marci, resp. v apríli r. 2010 a to tak, že ráno asi o 7.00 hod. mala telefonát z neznámeho čísla, pričom to bol mužský hlas, ktorý sa jej predstavil ako nejaký poručík z polície a povedal jej, že mala byť svedkom dopravnej nehody, k čomu ona povedala, že určite nebola svedkom žiadnej dopravnej nehody. Tiež sa tohto muža pýtala odkiaľ má jej telefónne číslo, pričom on jej povedal, že je to od nejakého účastníka nehody. Vtedy začala tušiť, že niečo nie je v poriadku, preto zložila a zavolala mame, ktorá jej povedala, že tuší, kto to mohol byť, teda konkrétne, že to mohol byť žalovaný. O niekoľko dní mala opätovne telefonát, už z konkrétneho čísla, ktorý sa jej predstavil ako špeditér doručovateľskej služby a pýtal sa, či jej sestra ešte býva E. P., k čomu ona povedala áno a keď sa opýtala, na čo to chce vedieť, tak tento mužský hlas iba odpovedal, že si preveruje adresu a že potrebuje niečo doručiť. Svedkyňa o tom opätovne informovala mamu, ktorá jej vravela, že to bol opäť asi pán J.. Svedkyňa ďalej vypovedala, že sa snažila dovolať na toto telefónne číslo, z ktorého jej aj bolo neskôr prezvonené, preto opätovne volala na toto číslo a telefón zdvihol syn pána J., ktorý povedal, že je to jeho telefón a že jedine žalovaný mohol mať k nemu prístup. Svedkyňa taktiež vypovedala, že v súvislosti so žalovaným prišla do kontaktu aj vtedy, keď jej mama volala, že na internete má byť nejaký inzerát ako verejne prístupný profil, v rámci ktorého boli mamine osobné údaje, preto sa hneď spojila s providerom, ktorý jej povedal, že tento inzerát môže zrušiť iba osoba, ktorá ho zadala, preto volala so synom pána J., ktorý jej povedal, že sa s otcom porozpráva, avšak zároveň uviedol, že na otca nemá taký dosah, aby inzerát stiahol. Následne volala priamo s pánom J., ktorému povedala, aby s tým prestal, pretože sa jedná o trestný čin ohovárania, k čomu on uviedol, že je si toho vedomý a že sa za to bude zodpovedať, avšak neskončí s tým a keď mu povedala, že to skončí súdnou dohrou, iba sa jej vysmial. Svedkyňa taktiež vypovedala, že niekedy v novembri roku 2007 jej mama vo večerných hodinách volala v súvislosti s tým, že dostala nejaký mail, obsahom ktorého bolo, že doposiaľ žalovaný šíril informácie iba lokálne a vyhrážal sa, že teraz bude o tom vedieť celá jej klientela, pričom mama to ťažko znášala, vravela dokonca, že si niečo urobí, preto svedkyňa hneď v ten večer išla domov, do školy už neišla a zostala s mamou doma, pretože to ťažko znášala, nevedela riadne fungovať a nemala chuť chodiť do práce. Svedkyňa ďalej vypovedala, že mama v tejto súvislosti vyhľadala aj pomoc psychológa a v danej situácii sa u nej pridružovali aj zdravotné problémy, pričom pri odborných vyšetreniach bolo zistené, že problémy nie sú na organickom podklade, ale sú na funkčnom podklade, teda súvisia so stretom a depresiou. Svedkyňa potvrdila, že keď chodila zo školy autobusom domov bolo cítiť určité opovrhlivé pohľady od spolucestujúcich a atmosféra bola skutočne nepríjemná. Taktiež potvrdila, že dostala list adresovaný na jej meno, ktorý si aj prečítala a ktorého súčasťou bol aj leták, z ktorého vyplynulo, že mal byť porušený morálny kódex lekára, že mama môže nejakých pacientov nakaziť, resp. na jednom letáku bolo aj fotomontáž, kde bolo nejaké nahé telo a mamina hlava, pričom to v podstate bolo o tom, aká je to žena a čo robí. Svedkyňa uviedla aj to, že určité problémy boli aj na Silvestra v roku 2007, kedy jej mama volala, že opätovne sú na ulici E. E. T. vylepované plagáty, preto mama volala políciu, avšak policajt jej povedal, že čo on s tým urobí na Silvestra, preto išla aj osobne za žalovaným, kde sa rozprávala s jeho manželkou. Svedkyňa sa vyjadrila aj k otázke kvality života žalobkyne, pričom uviedla, že je ťažké v tomto ohľade hovoriť vôbec o nejakej kvalite života, pretože v tom čase mala mama problémy s každodennou existenciou, mala problém vstať, pozbierať sa, ísť do práce, robila skutočne iba to, čo bolo nevyhnutné, pričom v minulosti bola skôr spoločenský typ, rada sa smiala, chodila do spoločnosti, avšak v tom čase bola plačlivá, strhaná, unavená, nespala, čo malo samozrejme odraz aj na ňu ako jej dcéru. Svedkyňa uviedla, že veľmi zničujúce pre ňu bolo to, keď sa mama vyjadrila, že si chce siahnuť na život, pričom ona sa jej snažila maximálne pomôcť. Uviedla, že mama jej často volala, pýtala sa jej kde je, s kým je, kedy odchádza, či sa jej nič nestalo, či je v poriadku a pod., pričom tieto otázky vlastne súviseli s tým, že sa žalovaný vyhrážal nielen mame, ale aj jej, resp. jej sestre aj jej deťom. Svedkyňa zároveň uviedla, že raz si dokonca prečítala SMS od žalovaného, ktorý sa mama vyhrážal tak, že jej rozbije hubu.

Svedkyňa D. I., dcéra žalobkyne vypovedala, že udalosti, ktoré sa stali jej mame skutočne zasiahli aj ju a jej rodinu, pričom si nevie vysvetliť prečo sa žalovaný vlastne pomstil aj jej a vyhrážal sa aj jej deťom a dá sa povedať, že takéto situácie človeka poznačia do konca života a to už ani nehovorí o mame (žalobkyni), ktorá to skutočne ťažko znášala, pričom sa jednalo vždy o sebavedomú sebestačnú ženu, avšak toto ju úplne zložilo. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej bolo divné, keď sa mama nejako výraznejšie zaujímala o to, aby sa jej nič nestalo, resp. aby dávala pozor na deti, aby ich napr. nezrazilo auto a pod., na čo ona reagovala tak, že sa samozrejme o deti stará a dáva pozor, avšak vtedy ešte nechápala jej obavy, čo jej mama potvrdila až po tom, keď mala telefonát od žalovaného, ktorý sa jej pýtal, či vie o tom, kde je jej mama, preto sa následne spojila s mamou, ktorá priznala, že ju žalovaný obťažuje, vyhráža sa jej, dokonca aj v tom zmysle, že sa môže niečo stať vnúčatám, teda jej deťom. Svedkyňa uviedla, že všetko úplne prepuklo až vtedy, keď dostala od žalovaného list, ktorý bol adresovaný napr. aj sestre W., resp. jej svokre a ktorý si prečítala možno polovica Š.. Zároveň uviedla, že v obci P. na verejnej tabuli bol vylepený leták, na ktorom bola mamina fotka a text s obsahom asi v tom zmysle, že sa stretáva s rôznymi pánmi, že si ich vodí do ambulancie, resp. aj niečo o tom, či sa ľudia neboja, že ich môže nakaziť a pod.. Svedkyňa sa vyjadrila aj ku skutočnosti, akým spôsobom sa tieto udalosti odrazili v živote ostatných ľudí v obci, v ktorej býva, k čomu uviedla že sa ľudia o tom samozrejme rozprávali, čo ona pociťovala aj na ulici, keďže sa správali odmerane, až pohŕdavo, taktiež uviedla, že vie o tom, že nejaké letáky s maminým telefónnym číslom a číslom auta boli vylepované po D., Š. a v T., resp. boli vhadzované do poštových schránok a po všetkých týchto udalostiach mama vlastne vyšla s pravdou von a zároveň sa aj psychicky zosypala, čomu sa ona nečuduje, pretože to už prekročilo všetky únosné hranice. Svedkyňa taktiež uviedla, že aj keď je od týchto udalostí už určitý časový odstup, nedá sa na to nikdy nezabudnúť, ľudia si na to spomenú, pričom to môže byť aj nepríjemné, napr. z toho dôvodu, že to niekto môže použiť proti nej, resp. proti ostatných členom rodiny.

Svedok - psychológ G.. R. Č., vypovedal, že žalobkyňa ho prvýkrát navštívila v r. 2007 v súvislosti s tým, že mala nejaké problémy s priateľom, ktorý o nej šíril negatívne informácie, vylepoval nejaké plagáty, v dôsledku čoho zistil u žalobkyne dosť silné depresívne tendencie, patologickú úzkosť a sociálnu fóbiu. Žalobkyňu preto zaradil do psychoterapeutického procesu, pričom prvé mesiace boli kritické, keďže žalobkyňa bola značne plačlivá, úzkostná, hľadala únikové tendencie z práce, resp. z prostredia v ktorom žila. Terapia bolo intenzívna asi 3 - 4 mesiace, pričom aj po ukončení terapie ho žalobkyňa následne ešte niekoľkokrát navštívila z dôvodu, že dochádzalo k recidívam tohto stavu. Svedok charakterizoval stav žalobkyne ako „sociálny debakel“ čo sa týka jej zamestnania, pretože vždy pracovala s ľuďmi a patologická úzkosť jej neumožňovala vykonávať svoju prácu naplno a u žalobkyne sa taktiež vyskytli paranoidné formy myslenia ohľadom toho, že keď prichádzala do styku s ľuďmi, ktorí sa určitým spôsobom vyjadrovali, žalobkyňa za tým hľadala to, či sa nevyjadrujú vlastne o nej, či ich poznámky nesmerujú k obsahu letákov, resp. listov, čo jej spôsobovalo psychické problémy. Svedok uviedol, že vzniknutá situácia značne znížila kvalitu života žalobkyne, pričom vo všeobecnosti negatívne vyjadrenia v oveľa menšom rozsahu už narúšajú život človeka a znižujú kvalitu jeho života a u žalobkyne sa jednalo o masívne rozširovanie citlivých informácií a teda zníženie kvality života bolo značné. Svedok taktiež uviedol, že vzniknutá situácia samozrejme poznačila žalobkyňu, čo je u nej zvýraznené aj tým, že naďalej žije a pracuje v prostredí, v ktorom sa nachádzala a prežité situácie u nej trvalo poznamenali jej psychický stav, stále u nej budú existovať určité sociálne tlaky, resp. aj možné posttraumatické stresové poruchy, keďže z daných problémov sa úplne nedá vyliečiť. Svedok potvrdil, že daná situácia má negatívne vplyv jednak na pracovný, rodinný, ako aj súkromný život žalobkyne, pričom aj keď sa ľudia v jej okolí mohli tváriť a vyjadrovať, že sa nič nedeje, človek je pod vplyvom sugescie a takéto situácie negatívne ovplyvňujú všetky oblasti života, teda daná situácia mohla samozrejme ovplyvniť aj dôveru pacientov vo vzťahu k žalobkyni ako lekárke.

Svedkyňa J.. C. I. vypovedala, že pracuje ako zdravotná sestra u žalobkyne, ktorá je jej zamestnávateľom. Uviedla, že niekedy koncom roku 2007 sa jej žalobkyňa pýtala, či videla nejaké hanlivé plagáty, ktoré sa mali týkať žalobkyne, k čomu ona uviedla, že si nič také nevšimla. Svedkyňa ďalej uviedla, že v tom čase spozorovala, že žalobkyňa chodí do práce akoby unavená, dá sa povedať ako „zbitý pes“, pričom mala aj iný vzťah k pacientom, keďže predtým bola žalobkyňa vždy komunikatívna, s pacientom sa rozprávala o rôznych veciach, avšak v tom čase pacienta chcela iba rýchlo ošetriť a ona mala z toho pocit, že pacienta chce rýchlo vybaviť aby odišiel, t.j. akoby sa snažila vyhýbať pacientom. Svedkyňa sa vyjadrila aj k otázke pohybu pacientov v tomto období, k čomu uviedla, že ku koncu roku 2007 dosť pacientov od nich zobralo karty, pričom na konci roka je situácia práve

opačná, pretože pacienti naháňajú preventívne prehliadky a nie že by brali karty. Zároveň uviedla, že k nejakému úbytku došlo aj v nasledujúcich rokoch a boli napr. aj situácie, že pacient bolo objednaný na ošetrenie, avšak vyšetriť sa už nedal, iba zobral kartu. Taktiež vypovedala, že pacienti nemajú povinnosť vyjadrovať sa z akého dôvodu berú kartu a pokiaľ si pamätá, tak sa ani žiaden z pacientov nevyjadril, z akého dôvodu berie kartu. Svedkyňa potvrdila, že sa zúčastnila odborných seminárov spolu so žalobkyňou v J. S. E. P., kde bola atmosféra celkom prijateľná, možno aj preto, že tam neboli lekári X. G.. Na druhej strane sa však zúčastnila aj seminára v J., kde boli prevažne lekári X. G., ktorí mohli vedieť niečo o tejto situácii, a podľa jej názoru sa správali odmerane, dá sa povedať, že ich nejako nebrali do partie a selektovali sa od nich, preto žalobkyni povedala, že na takéto školenie už nepôjde.

Svedkyňa S. J. vypovedala, že žalobkyňa je jej X. B., pričom sa s ňou aj osobne pozná. Uviedla, že niekedy asi pred 4 rokmi, v mesiaci október alebo november, keď prišla o 22.00 hod. domov z práce našla doma na stole plagát, ktorý jej manžel strhol z vchodových dverí. Uviedla, že ostala pohoršená z toho, čo je na plagáte napísané, pričom tam bola fotka žalobkyne a oplzlý text asi v tom zmysle, aká je žalobkyňa vlastne osoba a že sa s niekým stretáva, resp. niečo v tom zmysle. Svedkyňa uviedla, že nasledujúci deň ráno prišiel domov aj jej syn z J. a taktiež sa pýtal, čo to má znamenať, pričom jej povedal, že by mala žalobkyňu nejakým spôsobom podporiť, avšak ona ostala v pomykove a stretla sa s ňou asi až po pol roku, pričom sa o tom rozprávali, žalobkyňa sa vtedy aj rozplakala a ona ju uisťovala v tom, že neverí tomu, čo tam bolo napísané. Svedkyňa zároveň uviedla, že žalobkyňu pozná už dlho a osobne neverí týmto veciam, avšak žalobkyne jej bolo skutočne ľúto. Taktiež uviedla, že pracuje ako kozmetička a dá sa povedať, že so žalobkyňou má spoločný okruh klientov, pričom aj u nich v salóne si vypočula vety typu „bez vetra sa ani lístok nepohne“ a pod. Zároveň uviedla, že vie o tom, že niektorí pacienti z tohto dôvodu aj odišli od žalobkyne, teda zobrali si karty a podľa nej, pokiaľ sa to dozvedeli ľudia, ktorí žalobkyňu nepoznali, tak ich to mohlo negatívne ovplyvniť a zapochybovali o tom, aká je to vlastne osoba. Svedkyňa žalobkyňu charakterizovala ako bežného normálneho človeka, pričom ona určite žalobkyňu nepozná tak, ako bola opisovaná na plagáte. Svedkyňa zároveň uviedla, že žalobkyňa ťažko znášala túto situáciu a ešte aj znáša, resp. nevie, či sa s tým niekedy vyrovná.

Svedok W.. Š. Y. vypovedal, že žalobkyňa je jeho sesternicou a zároveň bývajú v susedstve. Svedok sa vyjadril, že existovali letáky týkajúce sa žalobkyne, ktoré ju opisovali v tom zmysle, že je ľahká žena, resp. niečo podobné, avšak on ju takto nepoznal a nikdy o nej takto nezmýšľal. Ohľadom letákov uviedol, že jemu o tom vravela jeho mama s tým, že sa o tom ženy rozprávali pri kostole a taktiež mu o tom vravela manželka, ktorej to povedala kolegyňa, ktorá je z obce P. a ktorá vravela, že tieto letáky boli povylepované aj v P.. Zároveň uviedol, že má vedomosť o tom, že tieto letáky boli umiestnené aj E. Š. na autobusovej zastávke, kde nastupuje a vystupuje najviac ľudí a kde býva jedna osoba, ktorú možno považovať za „miestnu spravodajkyňu“ teda osobu, ktorá rada rozpráva a ktorá podľa jeho názoru o tom porozprávala viacerých ľuďom. Svedok sa zároveň vyjadril aj k tomu, že žalobkyňa tieto situácie určite ťažko znášala, vie o tom, že z toho mala aj psychické problémy, pričom keď sa s ňou rozprával asi pol roka po tom, ako boli povylepované plagáty, ešte s tým nebola vyrovnaná, pričom aj v súčasnosti, keď sa o tom bavili, sa žalobkyňa vyjadrila v tom zmysle, že s tým ešte nie je vysporiadaná a že to ešte nie je za ňou.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké

a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR (ďalej len ústava), každý ma právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 ústavy, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa 135 ods. 1 O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania14); súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Občiansky zákonník v ustanovení s § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva, stanovuje ale znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti, a to:

1.) objektívnu spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby

2.) neoprávnenosť zásahu

3.) príčinnú súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv.

Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (viď § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (viď § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (viď § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ je pre samotný vznik práva na poskytnutie morálneho zadosťučinenia postačujúce čo i len ohrozenie chránených osobnostných práv (t.j. reálna možnosť, že určité konanie objektívne má alebo môže mať za následok napr. zníženie vážnosti fyzickej osoby alebo ujmu na jej cti), pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch samotné takéto ohrozenie chránených osobnostných práv nestačí - zákon totiž vyžaduje, aby ku kvalifikovanej ujme spôsobenej neoprávneným zásahom aj skutočne došlo. Treba pritom zdôrazniť, že vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy podmienený existenciou príčinnej súvislosti medzi

neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z chránených hodnôt a vznikom kvalifikovanej nemajetkovej ujmy.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že žalovaný bol na základe rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 24/2009 zo dňa 5.10.2009 právoplatne uznaný vinným pre prečin ohovárania vo viaccinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania. V tejto súvislosti súd poukazuje na citované ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p., z ktorého vyplýva, že súd je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin. Pokiaľ by súd mal v predmetnej veci vychádzať iba zo skutočnosti, že žalovaný spáchal skutky, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným, tak podľa názoru súdu už aj táto skutočnosť dostatočne preukazuje to, že žalovaný zasiahol do cti a dôstojnosti žalobkyne tak závažným spôsobom, že bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti a žalobkyňa má teda právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V súvislosti s činnosťou žalovaného (listy, letáky, inzerát), ktoré boli dlhodobo na viacerých miestach rozširované je potrebné zvýrazniť to, že tieto sa týkali intímnej sféry žalobkyne a pri takomto druhu informácii nie je vôbec podstatné, či sa jednalo opravdivé, resp. nepravdivé tvrdenia, keďže aj prípadné pravdivé tvrdenia týkajúce sa intímnej a súkromnej sféry fyzickej osoby zasahujú neoprávnene do jej práva na ochranu osobnostných práv. Okrem skutkov, ktoré boli predmetom trestného konania mal súd na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že žalovaný neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobkyne aj tým, že neprimerane a neadekvátne obťažoval jej dcéry, resp. bývalého partnera W.. J., v blízkosti bydliska ktorého vylepoval hanlivé plagáty, a to aj opätovne, resp. s tým, že tam dopisoval rôzne dodatky, pričom v rámci jedného dodatku zo dňa 29.11.2007 avizoval, že dôjde k masívnemu rozšíreniu týchto hanlivých letákov aj v mieste trvalého bydliska žalobkyne, resp. jej pracoviska, čo sa aj skutočne stalo, tak ako to vyplýva z vykonaného dokazovania.

Súd mal zároveň nepochybne preukázané, že žalovaný v mene žalobkyne zadal na internete inzerát, ktorý sa nepochybne týkal poskytovania sexuálnych služieb žalobkyňou, pričom sám potvrdil, že na tento inzerát reagoval minimálne jeden záujemca a z textu inzerátu vlastne jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa má bez zábran poskytovať sex na jednu noc. Súd mal taktiež nepochybne preukázané, že žalovaný zavrhnutia hodným spôsobom vyrobil plagát intímneho styku, ktorý sa týkal intímneho styku so žalobkyňou, v rámci ktorého je evidentná jej tvár, pričom jej tvár bola zobrazená aj na ostatných letákoch, na základe čoho bola žalobkyňa jednoznačne identifikovateľná značným počtom občanov, ktorí prišli do styku s týmito letákmi a ktorí ju poznali ako zubnú lekárku, ktorá už dlhodobo vykonáva svoju prax. Z obsahu letákov taktiež vyplývalo miesto jej bydliska, resp. výkonu práce, čo taktiež jednoznačne identifikovalo žalobkyňu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné obrazové snímky a obrazové prejavy osobnej povahy vyhotoviť alebo použiť len s privolením dotknutej osoby, pričom je nepochybné, že žalobkyňa žalovanému takéto privolenie nedala, keďže žalovaný použil jej obrazové snímky bez jej súhlasu.

Žalovaný v rámci svojho výsluchu priznal, že napísal list, ktorý pôvodne adresoval dcéram žalobkyne D. S. W. a taktiež vyrobil letáky na ktoré dopisoval jednotlivé dodatky, avšak uviedol, že on tieto listy nevylepoval, nevhadzoval do schránok ani nejakým spôsobom nedistribuoval, pričom súd v tomto smere tvrdeniam žalovaného neuveril a žalovaný zároveň neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by mali potvrdiť jeho tvrdenia. V tomto smere súd opätovne odkazuje na právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný distribuoval tieto hanlivé letáky a listy. V tejto súvislosti sa taktiež javí byť úplne absurdnou obrana žalovaného, ktorý sa vyjadril, že tieto listy odovzdal iba žalobkyni, pričom vzhľadom na ich obsah je úplne nepravdepodobné, aby žalobkyňa tieto listy ďalej odovzdávala svojich dcéram, resp. známym, susedom a pod. Na základe vykonaného dokazovania mal súd zároveň preukázané, že v denníku T. bolo dňa XX.X.XXXX v rámci rubriky inzercia uverejnené verejné ospravedlnenie s textom „na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I, C.. J. uverejňuje nasledovné verejné ospravedlnenie: C.. J., bytom T. sa ospravedlňuje C.. D. E., bytom G. za neoprávnený zásah do jej ľudských práv, najmä do práva na ochranu jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a súkromia, ktorú ujmu spôsobil tým, že v období november 2007 do júla 2008 rozširoval na verejných miestach v T., E. G. a okolí hanlivé, nepravdivé a vulgárne letáky aj s jej podobizňou a tel. číslom“. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že k verejnému ospravedlneniu došlo vlastne až asi po 2 a pol roku odkedy začali neoprávnené zásahy žalobcu do osobnostných práv žalobkyne a aj vzhľadom na takýto časový odstup už nebola táto morálna satisfakcia aktuálna, pričom žalovaný si túto povinnosť ani nesplnil bezprostredne po právoplatnosti tohto rozsudku, ale až na základe iniciatívy právneho zástupcu žalobkyne. V súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd

poukazuje jednak na už avizovaný značný časový odstup, avšak ohľadom priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch je podstatné to, že súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že v danom prípade sa jedná o taký zásah do práv žalobkyne, ktorý v značnej miere (nie v bežnej miere) znížil jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Súd má za to, že v danom prípade sa jedná o osobnostnú ujmu spojenú s osobitne citeľným znížením postavenie žalobkyne v spoločenských kruhoch, kde sa pohybuje, a kde zmenšenie a vyváženia nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 15/2003 predložený právnym zástupcom žalovaného). V súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy má súd za to, že žalovaný nepochybne neoprávnene zasiahol do intímnej a súkromnej sféry žalobkyne tak závažným, intenzívnym, masovým a brutálnym spôsobom, že sa jednoznačne jedná o značnú mieru zníženia jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, čo bolo potvrdené aj svedeckými výpoveďami. Svojím konaním jej zároveň spôsobil zdravotné problémy fyzického a hlavne psychického charakteru, z ktorých sa musela preukázateľne liečiť, pričom psychická ujma je dá sa povedať „trvalá“. Žalovaný svojím konaním značne zasiahol do jej profesného stavu a pracovného života, keďže žalobkyňa pracuje ako X. B., ktorá musí mať samozrejme svoju vážnosť a dôveru u svojich pacientov. Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že žalovaný zasiahol vlastne do všetkých oblastí života žalobkyne (rodinný, pracovný, súkromný a dokonca aj intímny život), v značnej miere znížil kvalitu jej života a teda je na mieste subsidiárne priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom s ohľadom na ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je primeraná aj výška požadovanej náhrady v sume 15.000 EUR. V tomto ohľade súd poukazuje na závažnosť vzniknutej ujmy, keďže konanie žalovaného spôsobilo ako už bolo spomínané ujmu vlastne vo všetkých oblastiach života žalobkyne, teda v oblasti súkromného, rodinného, ako aj pracovného života. Zároveň je potrebné prihliadať aj na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne a skutočnosť, že žalovaný zasiahol do intímnej sféry žalobkyne, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný to realizoval premyslene, sofistikovane a opakovane na viacerých miestach v T. S. E. G., a to na tých miestach, kde žalobkyňa trvalo žije, pracuje, resp. sa stretávala so svojím priateľom. Nepochybné je taktiež to, že žalovaný zasiahol do osobnostných práv žalobkyne aj formou internetu, ako značne rozšírenej formy komunikácie. Z vykonaného dokazovania, ohľadom motívu konania žalovaného, sa javí byť zrejmé, že tento nezvládol situáciu potom, keď sa s ním už žalobkyňa nechcela ďalej stretávať a nechcela s ním mať bližší vzťah. Ani tieto okolnosti však žalovaného samozrejme absolutne neoprávňovali konať tak ako konal. Súd v súvislosti s okolnosťami prípadu poukazuje taktiež na to, že žalovaný rozširoval hanlivé letáky aj napriek tomu, že žalobkyňa a jej dcéra ho na to upozornili, pričom keďže to žalovaný vôbec nerešpektoval, žalobkyňa bola nútená podať trestné oznámenie a dokonca aj po tom, čo mu oznámila, že podala trestné oznámenie, žalovaný naďalej rozširoval hanlivé letáky s fotografiou žalobkyne.

Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd jednoznačne za preukázané, že žalovaný neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobkyne (za čo bol dokonca právoplatne uznaný vinným v trestnom konaní), pričom tento zásah bol objektívne spôsobilý negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby a vykonaným dokazovaním (výsluchom účastníkov, svedkov a predloženými listinnými dôkazmi) bolo preukázané, že tento zásah aj negatívne dopadol na osobnosť žalobkyne a zároveň mal súd za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi správaním žalovaného a porušením osobnostných práv žalobkyne, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel, keďže aj žiadanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch považoval za primeranú.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnom konaní mala plný úspech vo veci žalobkyňa, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania v celkovej výške 1.871,68 EUR. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej pomoci (prevzatie zastúpenia, žaloba zo dňa 25.3.2010, účasť na pojednávaní dňa 25.5.2011, účasť na pojednávaní dňa 27.6.2011) á 91,29 EUR podľa § 10 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a jedného úkonu právnej pomoci (účasť na pojednávaní dňa 9.2.2011) á 22,82 EUR podľa § 10 ods. 8 v spojení s § 14 ods. 5 citovanej vyhlášky. Ďalej súd priznal režijný paušál 2 x 7,21 a 3 x 7,41 EUR podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Súd priznal taktiež základnú náhradu za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlo postupom podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z.z. za cestu Bratislava - Prešov a späť (830 km) vozidlom zn. M. S. R.: J.-XXXXL dňa 9.2.2011, dňa 25.5.2011 a dňa 27.6.2011 pri základnej náhrade 0,183 EUR za 1 km vo výške 151,89 EUR za každú jednu cestu.

Zároveň priznal náhradu hotových výdavkov spočívajúcich v preukázaných cestovných výdavkov na cestu motorovým vozidlom na pojednávania konané na tunajšom súde postupom podľa § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a to:

- na pojednávanie konané dňa 9.2.2011 pri spotrebe 5l/100km a cene pohonných hmôt 1,286 EUR/l vo výške 53,37 EUR (830km x 5,l/100km x 1,286 EUR/l),

- na pojednávanie konané dňa 25.5.2011 pri spotrebe 5l/100km a cene pohonných hmôt 1,358 EUR/l vo výške 56,36 EUR (830km x 5,l/100km x 1,358 EUR/l),

- na pojednávanie konané dňa 27.6.2011 pri spotrebe 5l/100km a cene pohonných hmôt 1,343 EUR/l vo výške 55,73 EUR (830km x 5,l/100km x 1,343 EUR/l).

Súd priznal náhradu aj za stratu času stráveného za cestu z Bratislavy do Prešova na každé z pojednávaní konané dňa 9.2.2011, 25.5.2011, 27.6.2011 po 247 Eur, postupom podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za 20 polhodín po 12,35 EUR.

Keďže právny zástupca žalobkyne ako platca DPH si uplatnil túto daň z odmeny a režijného paušálu, súd priznal aj túto daň vo výške 84,92 EUR čo predstavuje 20 % z priznanej odmeny a režijného paušálu (424,63 EUR).

Súd nepriznal žalobkyni odmenu za úkon právnej pomoci označený vo vyčíslení trov právneho zastúpenia ako právny rozbor veci zo dňa 21.6.2011, keďže tento úkon nepovažuje za úkon potrebný na účelné uplatňovanie práva. Žalobkyňa nebola zo strany súdu vyzvaná na predloženie právneho rozboru veci, pričom tento v zásade iba sumarizuje skutkový a právny stav, na ktorý už žalobkyňa v priebehu súdneho konania poukázala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Prešove, dňa 27.6.2011